

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIV. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Aug. Grimaldo Episc. Grassæ, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

Quamobrem à te peto, idque maiorem in modum, ut cum hæc
 contra leges, repenesque aliquid quod tibi non satis probetur,
 sentiam que actis iudicij tui aliqua in re offendat, ne parcas mo-
 nere de reprehendere me, fidemque amicitiae, quam a te sanctissi-
 me literari non dubito, in hac re mihi potissimum prestes. Ve-
 rum dico, si minus in hoc volumine, quod iam editum est, at in
 aliis que ego me paro, plurimum mihi & tua eruditio prode-
 rit & autoritas. Tibi equidem hoc confirmo, me in hac scriptura
 & in oratione mea, non tam meam spectasse laudem, quam eo-
 rum utilitatem, qui legent: si forte in hac tanta vitiorum vber-
 tate, quibus hodie terrarum orbis laborat, aliquid ferre opis
 possum habenti iam, & grauius affectæ religioni Christianæ.
 Quotopratum est malus multo est, quam ut conueniat meis
 vitiis per quos tamen vult, omnia quæcunque vult, & potest,
 & potius semper omnipotens Deus: qui à pecore pascendo, & à
 frumento, reges populo suo & prophetas accersit. Cuius nos
 honorat, & nominatioto animo inferentes, satis habituri sumus,
 si cui inter legendum nostra, aut Dei ipsius omnia intuentis ti-
 mor solito maior, aut acrius desiderium rectè faciendi incesserit.
 Sed de his satis. Tu ut me diligas, tibi que persuadeas, te à me &
 collatum opere, & amari, magno opere à te peto. Vale. Carpentor-
 um, Calend. Marij, M. D. XXX.

XIV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Aug. Grimaldo Episc. Grassæ, S. P. D.

Omibus in rebus tuus amor erga me semetipsum ostendit
 Quod est mihi est peroptatum, te & factis sepius apparere
 quanto opere tu me diligas: tamen quod tibi nihil adhuc possum
 reddere, præter benevolentiam, & memorem pro tuis iam pluri-
 bus factis erga me voluntatem: aliqua cura afficior, ne cui indi-
 gnatissis viri tanto erga me studio esse videar. Quod ego à te pe-
 to, ut me ita credere animum inducas. Crebrior tibi, & felicior
 datur occasio bene merendi de me, & propter amplitudinem
 præstantis, & propter excellentiam virtutis. In quo verò & fides
 agitur, & officium, & fidelis amicitiae firma coniunctio, mori
 minus malim, quam quoquam in eo esse inferior. Sed quorsum
 ista? Paulus fratris filius, quem ego mihi pro filio duco, nuper
 recessit ad nos, mihi narrauit, quo pacto fuerit acceptus à te: ut
 non solum amorem, quo me prosequeris, sed humanitatem et-
 iam, & liberalitatem tuam, quæ summa est, totam effuderis in
 eum: aliquo tunc locis ea de me presentibus audientibusq; com-
 plimentis duxeris, ex quibus perspicuè pateret, & quantum me

agere.

amores, & quam amicè de me atq; honorificè non sentires ipse
 solum, sed alios etiam velles sentire atque existimare. Hæc tua
 recentia officia, quæ aliis iam plurimis accumulata sunt, si obli-
 uisci aut dissimulare velim, ingratus & nefarius: si verbis com-
 pensare, ineptus sanè existimer. Sed in re difficili ad capiendum
 consilium & dubia, malui tamen scribere ad te aliquid, & gratias
 tibi agere, quam omnino me videri mutum. Eas igitur tibi & ago
 & habeo quam maximas, habiturasque sum semper, donec via
 superabo mea. Et quoniam alia mihi non est de te bene prome-
 rendi facultas: illud quod sperare non nihil posse mihi video, si
 hoc ocium quo nunc fruor, Deus mihi fortunabit, tibi polli-
 ceor, me omnem operam daturum, vt & tue eximia virtus, &
 mea erga te summa benevolentia ac voluntatis, aliquid non
 obscurum iudicium prodatur posteritati. Sed & hoc parum est,
 & tu multo maioribus es dignus. Nos tamen id quod possumus
 libenter prestabimus, in quo animus tibi noster, non res ipsa est
 spectanda. Vale, & nos amare ne desine: tibi que persuadeo vicis-
 sim, te a me non amari solum, sed mirabiliter etiam obicruari, &
 coli. Carp. XV. Calend. Octobris M.D. XXIX.

IACOBI SADOLETI EPISC.
 CARPENTORACTI EPISTO-
 larum Lib. V. Epist. I.

IACOB. SADOLET. EPISC. CARPENT.

Ioan. Saluato S. R. E. Cardinali, S. P. D.

COGNOVI ex literis meorum, id quod mihi magna
 voluptati fuit, te saluum ad urbem, & ad Pontificem
 Max. reuertisse: atque vti nam vt virtus tua mihi pla-
 ne perspecta & probata semper fuit, sic habeat locum
 his duris temporibus, quo Reip. & Ecclesiasticæ autoritati possit
 esse adiumento. Quod tamen confido fore, fretus prudentia tua,
 & optimi Pontificis sapientia atque consilio. Ego cum tu etiam
 nam in Gallia esses, memoria tenco, me tibi scripsisse, excusata
 me reicio quid in sacris literis: quod simul ac absoluissem, conti-
 nad tibi missurus essem. Id nunc mitto, commentarios videlicet
 in Psalmum XCIII. aliquantò seriùs, quam volebam: quod ex-
 pectatio mea quoad scirem vbinam locorum consules, fru-
 dium mittendi meum retardauit. Nam quin tibi in omni laude
 doctrine ac literarum plurimum tribuam, ne tu quidem dubita-
 re quicquam potes. Nosti enim iam diu animum meum erga te,
 & perpetuum iudicium, quod ego cum de ingenio tuo, tum de
 præstati-